ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Mgr. Petrem Košíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **T. S.,** narozen xxx, IČO: xxx
bytem xxx xxx xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Němcem
sídlem Slezská 1297/3, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti
žalované: **Cxxxo a.s.**, IČO: xxx,
sídlem xxx xxx, xxx xxx,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Stínkou, LL. M.
sídlem Strouhalova 2646, 272 01 Kladno

o zrušení rozhodčího nálezu č.j. 1210/2022-9 ze dne 24.4.2023

takto:

I. Rozhodčí nález č. j. 1210/2022-9, vydaný rozhodcem JUDr. Petrem Sýkorou dne 24. 4. 2023, **se zrušuje.**

II. Žalovaná je povinna vrátit žalobci uhrazenou náhradu nákladů rozhodčího řízení ve výši **15 488 Kč**, k rukám právního zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

III. Vykonatelnost rozhodčího nálezu č. j. 1210/2022-9, vydaného rozhodcem JUDr. Petrem Sýkorou dne 24. 4. 2023, se odkládá do pravomocného rozhodnutí o návrhu žalobce na zrušení rozhodčího nálezu.

IV. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 45 378 Kč, k rukám právního zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 29. 6. 2023 domáhal zrušení rozhodčího nálezu jediného rozhodce JUDr. Petra Sýkory č. j. 1210/2022-9 ze dne 24. 4. 2023. Rozhodčím nálezem bylo mimo jiné určeno, že zajišťovací převod vlastnického práva k nemovitostem žalobce se ke dni 2. 4. 2021 stal nepodmíněným; žalobci byla současně uložena povinnost zaplatit náklady rozhodčího řízení ve výši 15 488 Kč.

2. Žalobce uplatnil zejména důvody podle § 31 písm. a), b) a c) zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen „z. r. ř."). Uvedl, že se dostal do tíživé životní situace a nebyl schopen získat bankovní úvěr u standartní bankovní instituce. Nezbylo mu proto než využít nabídky žalované. Nejprve došlo dne **17. 12. 2019** k **uzavření smlouvy o zápůjčce**, na jejímž základě byla žalovanou poskytnuta žalobci zápůjčka ve výši 1 720 878 Kč. Z uvedené částky byla nejprve započtena částka ve výši 1 032 735 Kč na hypoteční úvěr u Komerční banky, částka ve výši 281 000 Kč byla vyplacena okresní správě sociálního zabezpečení, částka ve výši 150 000 Kč byla vyplacena veřejné zdravotní pojišťovně, částka ve výši 115 000 Kč byla vyplacena žalobci na jeho účet a částka ve výši 142 143 Kč byla vyplacena na úhradu exekuce. Žalobce namítá nepřiměřeně vysokou výši sjednaných smluvních pokut, když za pozdní úhradu smluvních úroků byla ve smlouvě o zápůjčce sjednána smluvní pokuta ve výši 0,25 % z celkové částky denně, a pro případ prodlení žalobce s vrácením zápůjčky byla sjednána smluvní pokuta ve výši 0,3 % denně z dlužné částky. Ve **smlouvě o zajišťovacím převodu práva k nemovitosti ze dne 17. 12. 2019** byly upraveny další sankce, např. 86 000 Kč při vzniku nároku splatnosti celé poskytnuté zápůjčky. Žalobce namítá, že souběh několika smluvních pokut pro něj byl likvidační, když takové ujednání považuje pro rozpor s dobrými mravy za neplatné. U výše smluvních pokut odkazuje na rozhodnutí ústavního soudu I. ÚS 199/11. Když žalobce nebyl výše uvedené schopen splatit, uzavřel dne 6. 1. 2021 se žalovanou **dohodu o narovnání**. Podle uvedené dohody o narovnání byl sjednán nový závazek žalobce, který představoval částku ve výši 4 000 000 Kč splatných ve lhůtě necelých 3 měsíců, do 31. 3. 2021. V dohodě o narovnání byla sjednána smluvní pokuta ve výši 0,3 % za každý den prodlení z celkové dlužné částky 4 000 000 Kč českých. Žalobce má za to, že žalovaná zneužila jeho tísně a neznalosti, a má za to, že smlouva o zápůjčce, smlouva o zajišťovacím převodu práva a dohoda o narovnání jsou absolutně neplatné ve smyslu § 580 o.z. pro rozporu se zákonem.

3. Podle § 31 písm. a) žalobce dále namítal nedostatek arbitrability sporu podle § 2 odst. 1 z. r. ř., protože při uzavření smlouvy o zápůjčce č. Z 210/2019 dne 17. 12. 2019 jednal mimo rámec podnikání jako spotřebitel ve smyslu § 419 občanského zákoníku. Uváděl, že prostředky měly převážně sloužit soukromým účelům, zejména úhradě hypotečního závazku k rodinným nemovitostem. Zápůjčku, smlouvu o zajišťovacím převodu práva a dohodu o narovnání ze dne 6. 1. 2021 označil za neplatné podle § 580 občanského zákoníku, mimo jiné pro rozpor s dobrými mravy a pro lichvu ve smyslu § 1796 občanského zákoníku; namítal nepřiměřené smluvní pokuty a nedostatečné posouzení své úvěruschopnosti. Tvrdil, že označení IČO a

podnikatelského účelu vložila do dokumentace žalovaná, a že jeho skutečným záměrem nebylo financovat podnikání jako celek.

4. Podle § 31 písm. b) z. r. ř. žalobce namítal neplatnost rozhodčí doložky, zejména té obsažené v dohodě o narovnání. Tvrdil, že dohoda o narovnání navazovala na původní spotřebitelský vztah a její uzavření nemohlo odstranit spotřebitelskou ochranu. Podle § 31 písm. c) z. r. ř. namítal, že jediný rozhodce JUDr. Petr Sýkora nebyl způsobilý rozhodovat pro nedostatek nezávislosti a nestrannosti; poukazoval na jeho opakované určování v doložkách souvisejících se žalovanou a na tvrzené osobní či majetkové vazby. Žalobce požadoval také vrácení 15 488 Kč zaplacených na náhradě nákladů rozhodčího řízení a odklad vykonatelnosti nálezu podle § 32 odst. 2 z. r. ř.

5. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout. V původním vyjádření ze dne 22. 11. 2023 tvrdila, že žalobce při uzavření smluv jednal jako podnikatel a zápůjčka měla sloužit k úhradě závazků z podnikání. Odkazovala na prohlášení v čl. I smlouvy, žalobcův vlastnoruční pokyn k rozdělení peněz a jeho živnostenské oprávnění. Smlouvu o zajišťovacím převodu práva a dohodu o narovnání považovala za právní jednání navazující na původní podnikatelský vztah. Popírala tíseň, lichvu, rozpor s dobrými mravy i nepřiměřenost sankcí; tvrdila, že při uzavření dohody o narovnání byl žalobce zastoupen advokátem nebo měl možnost právní konzultace. K námitce nezpůsobilosti rozhodce uvedla, že opakované určení stejné osoby ani tvrzené vazby samy o sobě neprokazují jeho ekonomickou závislost či podjatost.

6. Zdejší soud ve věci nejprve rozhodl rozsudkem ze dne 16. 1. 2024, č. j. 32 Cm 18/2023-39, tak, že žalobu v celém rozsahu zamítl. Zjistil, že žalobce byl podnikatelem ve výrobě nábytku, že zápůjčka činila 1 720 878 Kč a že její část byla určena k úhradě dluhů na sociálním a zdravotním pojištění, hypotéky a exekuce. Zaznamenal také, že žalobce podpis na pokynu k výplatě a na prohlášení o příjmových a majetkových poměrech uznal. Právní posouzení soudu prvního stupně vycházelo především z dohody o narovnání podle § 1903 občanského zákoníku. Soud ji považoval za samostatný zavazovací důvod, kterým byl původní závazek nahrazen novým dluhem ve výši 4 000 000 Kč. Dospěl k názoru, že rozhodčí doložku je třeba posuzovat samostatně od původní zápůjčky, neboť dohoda o narovnání již nebyla novým úvěrem a žalobce při jejím uzavírání vystupoval jako podnikatel. Neplatnost dohody o narovnání ani rozhodčí doložky pro rozpor s dobrými mravy podle něj prokázána nebyla; žalobce podle soudu mohl dohodu konzultovat s advokátem. Soud neshledal prokázanou ani ekonomickou či osobní závislost rozhodce.

7. Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 9. 2024, č. j. 4 Cmo 99/2024-95, rozsudek zdejšího soudu k odvolání žalobce potvrdil. Na rozdíl od zdejšího soudu se zabýval postavením žalobce podle původní smlouvy o zápůjčce ze dne 17. 12. 2019. Zjistil, že žalobce měl živnostenské oprávnění a fakticky podnikal ve výrobě nábytku. Za podnikatelský účel považoval úhradu nedoplatků na sociálním a zdravotním pojištění ve výši 281 000 Kč a 150 000 Kč, tedy 431 000 Kč, přibližně 25 % jistiny. Částku 142 143 Kč uhrazenou v exekuci do podnikatelské složky nezapočetl, neboť její titul tehdy nebyl spolehlivě objasněn. Odvolací soud měl za to, že podnikatelský účel ve výši 25 % není zanedbatelný ani marginální, a proto žalobce nepovažoval za spotřebitele. Odkazoval na § 419 a § 421 odst. 2 občanského zákoníku, na označení žalobce IČO, prohlášení ve smlouvě a jeho písemný pokyn k platbám. Uvedl, že spor je arbitrabilní podle § 2 z. r. ř. a že důvod podle § 31 písm. a) z. r. ř. není naplněn. Neplatnost doložky podle § 31 písm. b) z. r. ř. neshledal; její platnost posuzoval samostatně od platnosti původních smluv a dohody o narovnání. Důvod podle § 31 písm. c) z. r. ř. rovněž neshledal, protože opakované určení stejného rozhodce ani tvrzené vazby podle něj neprokazovaly jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

nezpůsobilost.

8. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 31. 3. 2026, sp. zn. 33 Cdo 234/2025-137, zrušil rozsudek Vrchního soudu v Praze, č. j. 4 Cmo 99/2024-95, ze dne 4. 9. 2024 i rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 32 Cm 18/2023-39, ze dne 16. 1. 2024 a věc vrátil zdejšímu soudu jako soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

9. Nejvyšší soud shledal dovolání přípustným pro řešení otázky, zda žalobce při uzavírání smlouvy o zápůjčce vystupoval jako spotřebitel nebo jako podnikatel při podnikatelské činnosti, tedy zda vztah z této smlouvy není vztahem spotřebitelským a na žalobce se tudíž nevztahuje právní úprava ochrany, neboť na jejím řešení napadené rozhodnutí spočívá a právní posouzení je v tomto směru neúplné a tudíž nesprávné, když odvolací soud dostatečně nezkoumal, zda žalobce při uzavírání smlouvy o zápůjčce nevystupoval jako spotřebitel ve smyslu § 419 občanského zákoníku. Vysvětlil, že spotřebitelem může být i fyzická osoba-podnikatel, jedná-li v konkrétním smluvním vztahu mimo rámec své podnikatelské činnosti. Samotné uvedení IČO ve smlouvě ani skutečnost, že žalobce vykonával podnikatelskou činnost, proto k vyloučení spotřebitelského postavení nestačí. Nejvyšší soud dále zdůraznil nutnost zjistit skutečný účel jednání žalobce při uzavírání původní smlouvy a průběh předkontraktačních jednání. Při výkladu projevu vůle se podle § 556 odst. 1 občanského zákoníku přihlíží k úmyslu jednajícího, byl-li druhé straně znám nebo jí musel být znám; nelze-li jej zjistit, vychází se z významu, který by projevu přikládala osoba v postavení adresáta. Podle § 556 odst. 2 občanského zákoníku je třeba přihlédnout také k tomu, co právnímu jednání předcházelo, k praxi stran a k tomu, jak strany následně dávaly najevo jeho obsah a význam.

10. Dovolací soud dále upozornil na rozhodnutí ze dne 22. 7. 2015, sp. zn. 33 Cdo 7/2014, ze dne 25. 6. 2014, sp. zn. 23 Cdo 1835/2012, a ze dne 5. 8. 2008, sp. zn. 28 Cdo 864/2008, jejichž závěry jsou aplikovatelné i na současnou právní úpravu (§ 419 o. z.), ze kterých plyne, že za spotřebitele lze považovat osobu, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, tedy která jedná za účelem osobní potřeby; pro odpověď na otázku, zda fyzická osoba uzavírající smlouvu je v postavení spotřebitele, je rozhodující především účel jednání takové osoby v konkrétním smluvním vztahu. Pojem spotřebitele je třeba vykládat úzce, vždy ve vztahu ke konkrétní smlouvě a s ohledem na její povahu a účel, nikoli na subjektivní postavení osoby; tatáž osoba může být v některých vztazích spotřebitelem a v jiných podnikatelem U smluv s dvojím účelem, které jsou uzavírány pro účely, které částečně spadají do oblasti podnikatelské činnosti osoby a částečně do oblasti nesouvisející s podnikatelskou činností osoby Nejvyšší soud poukázal na rozhodnutí SDEU sp. zn. C-570/21 ze dne 8. 6. 2023. Pro právní posouzení je třeba hodnotit všechny relevantní okolnosti a objektivní důkazy, kvantitativní i kvalitativní, a určit, zda podnikatelský účel v celkovém kontextu smlouvy převažuje. Nejvyšší soud uvedl, že tento závěr je významný také pro následné posouzení dohody o narovnání a rozhodčí doložky v ní obsažené: pokud by dohoda o narovnání sloužila k obcházení spotřebitelské ochrany, mělo by to dopad na její platnost a na arbitrabilitu sporu.

11. Při jednání dne 9. 7. 2026 soud v návaznosti na závazný právní názor Nejvyššího soudu účastníky poučil podle § 118a o. s. ř. Žalobce poučil podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. a vyzval jej k doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů zejména k tomu, jaký účel uzavřením smlouvy o zápůjčce sledoval, jak probíhala předsmluvní jednání se žalovanou a jaký byl jejich obsah, za jakých okolností byla do smlouvy o zápůjčce, smlouvy o zajišťovacím převodu práva a dohody o narovnání zahrnuta jeho identifikační čísla a prohlášení o použití prostředků k podnikatelské činnosti, jak byly zapůjčené prostředky skutečně použity, včetně částky

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

142 143 Kč použité na úhradu exekuce, a jakým způsobem strany následně projevovaly vůli ohledně obsahu a významu uzavřených právních jednání. Současně soud žalovanou poučil podle § 118a odst. 2 o. s. ř., že s ohledem na závazný právní názor Nejvyššího soudu přichází v úvahu právní posouzení věci založené na závěru, že žalobce při uzavření smlouvy o zápůjčce vystupoval jako spotřebitel. Dále žalovanou poučil podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. a vyzval ji k doplnění rozhodných skutkových tvrzení a označení důkazů zejména k tomu, jaký účel uzavření smlouvy byl žalované znám nebo jí musel být znám, z jakého důvodu a z čí iniciativy bylo do smluvní dokumentace zahrnuto identifikační číslo žalobce a prohlášení o použití prostředků k podnikatelské činnosti, která práva a povinnosti byly mezi stranami ke dni uzavření dohody o narovnání sporné či pochybné, v čem spočíval narovnávací důvod této dohody a z jakého důvodu byla do dohody o narovnání zahrnuta rozhodčí doložka. K doplnění tvrzení a důkazních návrhů byla oběma účastníkům poskytnuta lhůta.

12. Žalobce ve svém podání ze dne 10. 8. 2026 v reakci na výzvu soudu uvedl, že v době uzavření smlouvy o zápůjčce procházel rozvodem a potřeboval vypořádat majetkové poměry s bývalou manželkou, zejména vyřešit hypoteční úvěr váznoucí na rodinném domě. Tvrdil, že žalované, popř. osobám zprostředkujícím uzavření smlouvy, bylo známo, že hlavním důvodem požadovaného financování je splacení hypotéky a vypořádání společného majetku manželů. Současně uvedl, že se sice věnoval podnikatelské činnosti ve výrobě nábytku a evidoval dluhy na zdravotním a sociálním pojištění, avšak označení zápůjčky jako podnikatelské neodpovídalo skutečnému účelu právního vztahu. Tvrdil rovněž, že smluvní dokumentaci před podpisem neobdržel, významu uvedení svého identifikačního čísla a prohlášení o použití prostředků k podnikatelské činnosti nerozuměl a že tyto údaje byly do smluvní dokumentace zahrnuty ze strany žalované. Žalobce dále specifikoval způsob použití prostředků ze zápůjčky v celkové výši 1 720 878 Kč. Uvedl, že částka 1 032 735 Kč byla použita na úhradu hypotečního úvěru u Komerční banky a částka 115 000 Kč byla poukázána na jeho účet. Tyto prostředky v souhrnné výši 1 147 735 Kč označil za použité ke spotřebitelskému účelu. Naproti tomu částka 281 000 Kč byla použita na úhradu dluhu vůči Okresní správě sociálního zabezpečení, částka 150 000 Kč na úhradu dluhu vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně a částka 142 143 Kč na úhradu exekuce vedené pro pohledávku Všeobecné zdravotní pojišťovny. Tyto položky v celkové výši 573 143 Kč označil za použití prostředků k podnikatelským účelům. Z uvedeného dovozoval, že přibližně 66,7 % poskytnutých prostředků bylo použito ke spotřebitelskému účelu a přibližně 33,3 % k účelu podnikatelskému, přičemž spotřebitelský účel podle jeho názoru v posuzovaném právním vztahu převládal.

13. Žalovaná ve vyjádření ze dne 1. 9. 2026 setrvala na stanovisku, že žalobce při uzavření smlouvy nevystupoval jako spotřebitel. Uvedla, že jí bylo známo, že žalobce je aktivním podnikatelem, přičemž z poskytnutých prostředků byla částka 573 143 Kč, představující přibližně 33,3 % jistiny zápůjčky, použita na úhradu závazků souvisejících s jeho podnikatelskou činností. Ve vztahu k identifikačnímu číslu žalobce a prohlášení o použití prostředků k podnikání uvedla, že tyto údaje byly do smluvní dokumentace zahrnuty v návaznosti na jí známé okolnosti případu a účel financování deklarovaný žalobcem. Zdůraznila současně, že posouzení charakteru smlouvy nelze založit pouze na mechanickém poměřování jednotlivých účelů, na něž byly prostředky použity, ani na procentuálním vyjádření podílu prostředků použitých k podnikatelským a nepodnikatelským účelům. Namítala, že částku použitou na úhradu hypotečního úvěru nelze bez dalšího pokládat za prostředky vynaložené výlučně na soukromý účel, neboť splacení úvěru nepředstavovalo samostatný cíl financování, nýbrž nezbytný předpoklad realizace celé transakce. Podle žalované bylo nutné odstranit dosavadní zástavní právo váznoucí ve prospěch banky, aby mohly být předmětné nemovitosti použity jako zajištění nové zápůjčky. Dovozovala proto, že úhrada hypotečního úvěru byla

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

integrální součástí struktury financování a zajištění sjednané zápůjčky a nelze ji bez dalšího oddělit od ostatních účelů, k nimž byly poskytnuté prostředky určeny. Ve vztahu k dohodě o narovnání žalovaná uvedla, že jejím účelem bylo odstranit spornost a pochybnosti mezi stranami ohledně jejich vzájemných práv a povinností, zejména co do výše a splatnosti dluhu žalobce, a nově upravit závazkový vztah mezi účastníky. Tvrdila, že uzavřením dohody o narovnání získal žalobce další časový prostor k řešení své situace a k dobrovolné úhradě závazků. Sjednání rozhodčí doložky odůvodnila návazností na rozhodčí doložku obsaženou již v původní smlouvě o zápůjčce a odmítla, že by dohoda o narovnání nebo rozhodčí doložka sledovaly obcházení právní úpravy na ochranu spotřebitele.

14. Na jednání konaném dne 1. 10. 2026 soud provedl dokazování, když zopakoval některé důkazy provedené v původním řízení a zároveň dokazování doplnil o další účastníky navržené důkazy. Z provedeného dokazování plynou následující skutečnosti.

15. Z **notářského zápisu NZ 1255/2014 a N 1297/2014, sepsaný 18. 12. 2014 notářkou JUDr. Bohumilou Račokovou**, soud zjistil, že se týká obchodní firmy Mxxx xxxe, a. s., IČO xxx. Podle tohoto notářského zápisu základní kapitál této společnosti činí 2 000 000 Kč a je rozdělen na 100 kusů kmenových akcií, každou v hodnotě 20 000 Kč, když tyto akcie jsou vedeny na jméno. Seznam akcionářů pak vede společnost. Podle tohoto notářského zápisu je pak jediným akcionářem této společnosti další společnost, kterou je Exxx xxx xxxe S.A., která je registrovanou dle práva Seychelské republiky.

16. Z **notářského zápisu ze dne 17. 12. 2019, NZ 883/2019 a N 876/2019**, sepsaného notářským kandidátem JUDr. Tomášem Bacílkem, jménem notářky JUDr. Bohumily Račokové soud zjistil, že žalobce (T. S., nar. xxx – bez uvedení identifikačního čísla) spolu se Š. S. a žalovanou uzavřeli **dohodu o splnění závazku se svolením k vykonatelnosti**. Uvedený notářský zápis výslovně konstatuje uzavření smlouvy o zápůjčce dnem 17. 12. 2019 (shodným dnem jako je uzavření notářského zápisu) mezi účastníky, na jejímž základě byla žalobci poskytnuta zápůjčka ve výši 1 720 878 Kč, přičemž k zajištění této půjčky je uzavřena tato dohoda, když k zajištění dluhu slouží uvedený notářský zápis.

17. Z **předžalobní výzvy ze dne 14. 6. 2018** *(zřejmě mělo být 2023)*, soud zjistil, že JUDr. Michal Račok jako zástupce žalované, adresoval předžalobní výzvu žalobci, ve které jej vyzýval k vyklizení nemovitostí (pozemek parc. č. xxx v k. ú. xxx xxx, jehož součástí je stavba č. p. xxx a dále pozemek č.p. xxx tamtéž), která byla předmětem rozhodčího nálezu ze dne 24. 4. 2023 do 30. 6. 2023.

18. Z **rozhodčího nálezu vydaného JUDr. Petrem Sýkorou, dne 24. 4. 2023, č. j. 1210/2022-9**, soud zjistil, že mezi žalobcem (jako žalovaným v rozhodčím nálezu) a žalovanou (jako žalobcem) byl veden rozhodčí spor o určení nepodmíněnosti zajišťovacího převodu práva k nemovitosti (pozemek parc. č. xxx v k. ú. xxx xxx, jehož součástí je stavba č. p. xxx a dále pozemek č.p. xxx tamtéž). Podle tohoto rozhodčího nálezu se rozhodce zabýval problematikou pravomoci rozhodčího soudu spor rozhodovat. Svou pravomoc spor rozhodnout rozhodce dovozoval na základě rozhodčí doložky v čl. III dohody o narovnání uzavřené mezi stranami dne 6. 1. 2021.

19. Z **rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2023, č. j. 22 Co 299/2022-172 kterým byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 27. 9. 2022, č. j. 5 C 161/2022-136**, soud zjistil, že se týká sporu společnosti MXXX XXXN s.r.o. o určení vlastnického práva. Podle tohoto rozhodnutí se jednalo o smlouvu mezi společností Chxxx

xxx xxxs, s.r.o. jako úvěrující osobou a „manželem žalobkyně“ (ve věci 22 Co 299/2022 – nikoliv v této posuzované věci), když se jednalo o úvěr, který byl poskytován jako účelový na vyplacení podnikatelských závazků úvěrovaného. Ve vztahu k tomuto důkazu soud také provedl důkaz rozsudkem soudu prvního stupně. Jedná seo **rozsudek Okresního soudu v Kutné Hoře, ze dne 27. 9. 2022, čj.: 5 C 161/2022-136**, kterým bylo určeno, že žalobkyně je výlučným vlastníkem nemovitostí v daném rozsudku označených.

20. Z **rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 194 ICm 284/2020-71 ze dne 4. 4. 2023,** soud zjistil existenci sporu společnosti Mxxx xxxe a.s., zastoupené JUDr. Michalem Račokem, který se týkal určení pohledávky, kterou soud v posuzované věci zhodnotil po právu. Jedná se o pohledávky z rozhodčího nálezu vydaného rozhodem Mgr. Petrem Sýkorou dne 29. 11. 2019 pod č.j. 1409/2016-10.

21. Z **usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2401/2014, ze dne 16. července 2014**, soud zjistil, že se vztahuje bxxxa s.r.o. V uvedeném usnesení je odkaz na rozhodčí doložku (týkající se odlišné než posuzované věci) podle které měl být rozhodcem primárně Petr Sýkora, a pokud by tento nemohl funkci rozhodce vykonávat, nebo by ji odmítl stal by se rozhodcem JUDr. Martin Račok.

22. Z **úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti Cxxxo a.s. ze dne 22. 6. 2023** soud zjistil, že se jedná o akciovou společnost, za níž jedná každý člen správní rady samostatně, s tím, že jejím členem je od 15. 2. 2021 K. M., nar. xxx, který byl v době uzavření smlouvy o zápůjčce a smlouvy o zajišťovacím převodu práva (17. 12. 2019) statutárním ředitelem společnosti. V době uzavření dohody o narovnání (6. 1. 2021) vykonával funkci člena správní rady pan M. B., nar. xxx. Jediným akcionářem je od 1. 11. 2022 pan T. B., nar. xxx a v době uzavření všech smluv (17. 12. 2019 a 6. 1. 2021) byla jedinou akcionářkou společnost Mxxx xxx xxxs S.A. se sídlem v Seychelské republice.

23. Z **výpisu z katastru nemovitostí ke dni 14. 6. 2023, LV: xxx, pro obec xxx, k.ú. xxx xxx, obec xxx-xxx**, soud zjistil, že se jedná o výpis z katastru vztahující se k pozemkům parc. č. xxx (zahrada) a parc. č. xxx (zastavěnou plochu a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. xxx, rodinný dům. Ve výpisu je uvedena poznámka – dočasná povaha věcného práva na základě zajišťovacího převodu práva, vzniklá na základě Smlouvy o zajišťovacím převodu práva ze dne 17. 12. 2019 s právními účinky zápisu k okamžiku 18. 12. 2019, ve prospěch Cxxxo a.s. a jako vlastník je zapsána též společnost Cxxxo a.s.

24. Z **výpisu z katastru nemovitostí ke dni 15. 6. 2023, LV: xxx, pro obec xxx, k.ú. xxx xxx, obec xxx-xxx**, soud zjistil, že se jedná o výpis z katastru vztahující se k pozemkům parc. č. xxx (zahrada) a parc. č. xxx (zastavěnou plochu a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. xxx, rodinný dům. Ve výpisu je jako vlastník je zapsána společnost Cxxxo a.s., a to na základě základě Smlouvy o zajišťovacím převodu práva ze dne 17. 12. 2019 s právními účinky zápisu k okamžiku 16. 1. 2020. Výpis k tomuto datu již neobsahuje poznámku o dočasné povaze věcného práva na základě zajišťovacího převodu.

25. Z **doručenky datové zprávy, ID zprávy 1179231034**, s předmětem a přílohou Rozhodčí nález Cxxxo x S. soud zjistil, že rozhodčí nález byl doručen odesilatelem JUDr. Petr Sýkora, advokát advokátovi Mgr. Petrovi Němcovi, jako adresátovi dne 24. 4. 2023 v 9:05 hodin.

26. Nahlédnutím **do živnostenského rejstříku žalobce k datu 1. 10. 2026** soud zjistil, že žalobce T. S., IČO xxx, byl v rozhodné době veden jako podnikatel se sídlem na adrese xxx xxx xxx,

xxx, disponoval živnostenským oprávněním k provozování volné živnosti od 1. 8. 2006, živnostenským oprávněním pro řemeslnou živnost truhlářství, podlahářství od 7. 3. 2011 a koncesí pro silniční motorovou dopravu od 23. 3. 2011, přičemž všechna uvedená oprávnění byla udělena na dobu neurčitou.

27. Z **výpisu z katastru nemovitostí LV č. xxx pro k. ú. xxx xxx ze dne 9. 11. 2018** soud zjistil, že vlastníky zde specifikovaných nemovitostí (stavba, č.p. xxx rodinný dům na parcele xxx, LV xxx) byli v rozhodné době žalobce a Š. S. v režimu společného jmění manželů. Z výpisu je zřejmé dále zástavní právo smluvní ve prospěch Komerční banky, a.s. pro veškeré pohledávky v částce 1 500 000 Kč ze smlouvy o zřízení zástavního práva podle obč. z. ze dne 24. 8. 2005, dále zástavní právo z rozhodnutí správního orgánu pro dluh ve výši 70 263 Kč pro oprávněnou ČR – OSSZ Praha – východ z rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 12. 4. 2016, zápis proveden 5. 5. 2016 a dále zahájení exekuce exekutorkou JUDr. Vendulou Flajšhansovou na základě vyrozumění exekutora, č. j. 121 EX 4588/2017-15 ze dne 1. 12. 2017, zápis proveden 6. 12. 2017 a exekuční příkaz k prodeji nemovitosti, povinný S. T., na základě ex. příkazu k prodeji nemovitých věcí č. j.121 EX 4588/2017-18, ze dne 1. 12. 2017 a vyrozumění soudního exekutora o nabytí právní moci usnesení č. j.121 EX 4588/2017-28, ze dne 17. 1. 2018, zápis proveden dne 31. 1. 2018.

28. Z **prohlášení o příjmových a majetkových poměrech ze dne 7. 12.** soud zjistil, že žalobce prohlásil, že je schopen zápůjčku ve výši 1 720 878 Kč v době její splatnosti podle návrhu smlouvy o zápůjčce splatit, a to zejména přefinancováním. U tohoto důkazu žalobce výslovně prohlásil, že se jedná o jeho podpis.

29. Z **pokynu žadatele o půjčku k poskytnutí půjčky ze dne 17. 12.** sepsaného rukou žalobce soud zjistil, že T. S. s uvedením svého r.č. a adresy požádal žalovanou o to, aby celou půjčku ve výši 1 720 878 Kč poskytla na pět různých účtů. Konkrétně částku 142 143 Kč na účet č. xxx, částku 1 032 735 na účet č. xxx, částku ve výši 281 000 Kč na účet č. xxx, částku ve výši 115 000 na účet č. xxx a částku ve výši 150 000 Kč na účet č. xxx.

30. Z **dohody o narovnání uzavřené mezi účastníky podle § 1903 o.z. dne 6. 1. 2021** soud zjistil, že je v ní žalobce jako dlužník označen nejen rodným číslem a bydlištěm, ale také identifikačním číslem a sídlem, když bydliště a sídlo jsou totožné. Součástí tohoto dokumentu je v čl. III. rozhodčí doložka, podle které se strany dohodli na rozhodování veškerých sporů z této smlouvy v rozhodčím řízení, ve kterém bude jako rozhodce rozhodovat JUDr. Petr Sýkora, případně Mgr. Katarzyna Krysztyniak, Ph.D. Předmětem smlouvy je narovnání z dluhu vzniklého z původní smlouvy o zápůjčce, včetně příslušenství a smluvních pokut a dále smluvní pokuty vzniklé ze smlouvy o zajišťovacím převodu s příslušenstvím s tím, že strany se dohodly na vzniku nového závazku ve výši 4 000 000 Kč, který byl žalobce jako dlužník povinen zaplatit do 31. 3. 2021. Účastníci učinily podpis této dohody nesporným.

31. Ze **smlouvy o úvěru uzavřené dne 15. 8. 2005** mezi žalobcem, Š. S. a Komerční bankou, a.s. soud zjistil, že žalobci a Š. S. byl poskytnut úvěr ve výši 1 500 000 Kč za účelem výstavby rodinného domu na pozemku parc. č. xxx v obci xxx, okres xxx-xxx. Ze smlouvy dále vyplynulo, že konečná splatnost úvěru byla sjednána ke dni 25. 8. 2034 a že pohledávky banky z této úvěrové smlouvy měly být zajištěny zástavním právem k nemovitostem. Soud současně vzal za prokázané, že na úhradu tohoto úvěru byla následně použita část prostředků poskytnutých žalovanou na základě smlouvy o zápůjčce ze dne 17. 12. 2019, konkrétně částka 1 032 735 Kč.

32. Ze **sdělení soudní exekutorky JUDr. Venduly Flajšmansové ze dne 30. 7. 2026**, **exekučního návrhu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 7. 11. 2017**, pokynu žadatele o půjčku k poskytnutí půjčky ze dne 17. 12. 2019 a výpisu z katastru nemovitostí LV č. xxx pro k. ú. xxx xxx soud zjistil, že žalobce v pokynu k výplatě půjčky určil úhradu částky 142 143 Kč na účet č. xxx. Z exekučního návrhu dále vyplynulo, že ve věci vedené pod sp. zn. 121 EX 4588/2017 byl pro identifikaci povinného užíván variabilní symbol xxx, odpovídající rodnému číslu žalobce bez lomítka. Ve vzájemné souvislosti těchto důkazů soud vzal za prokázané, že částka 142 143 Kč uvedená v pokynu žalobce byla určena k úhradě pohledávky vymáhané v exekučním řízení vedeném proti žalobci pod sp. zn. 121 EX 4588/2017. Z výpisu z katastru nemovitostí současně vyplynulo, že v souvislosti s touto exekucí bylo do katastru nemovitostí zapsáno zahájení exekuce a následně exekuční příkaz k prodeji nemovitých věcí ve vlastnictví žalobce a Š. S.

33. **Mezi účastníky nebylo sporné**, že dne 17. 12. 2019 byla mezi nimi uzavřena smlouva o zápůjčce, na jejímž základě byly žalobci poskytnuty finanční prostředky ve výši 1 720 878 Kč, ani že téhož dne byla uzavřena smlouva o zajišťovacím převodu práva k nemovitostem ve vlastnictví žalobce a Š. S.. Mezi účastníky nebylo sporu ani o způsobu rozdělení poskytnutých prostředků, když částka 1 032 735 Kč byla použita na úhradu hypotečního úvěru u Komerční banky, částka 281 000 Kč na úhradu dluhu vůči Okresní správě sociálního zabezpečení, částka 150 000 Kč na úhradu dluhu na zdravotním pojištění, částka 142 143 Kč na úhradu exekučně vymáhané pohledávky a částka 115 000 Kč byla poukázána na účet žalobce. Uvedené skutečnosti plynou ze shodných skutkových tvrzení účastníků spolu s dalšími provedenými důkazy, zejména pokynu žadatele o půjčku k poskytnutí půjčky ze dne 17. 12. 2019, notářským zápisem NZ 883/2019, N 876/2019 ze dne 17. 12. 2019 a dohodou o narovnání ze dne 6. 1. 2021 a dalšími provedenými důkazy (bod 32 shora). Současně jde o skutečnosti, které byly vzaty za prokázané již v předchozím průběhu řízení odvolacím soudem v rozsudku ze dne 4. 9. 2024, č. j. 4 Cmo 99/2024-95.

34. Z ostatních provedených důkazů soud nezjistil žádné další skutečnosti významné pro právní posouzení věci. Soud nepřihlížel k listinám předloženým žalobcem při jednání dne 1. 10. 2026 představujícím mediální články týkající se osoby M. Š. navržené jako svědkyně, neboť se vztahovaly k dosud nepravomocnému odsouzení a nebyly způsobilé prokázat skutečnosti rozhodné pro projednávanou věc. Stejně tak soud nepřihlížel k žalobcem předloženému přepisu podcastu Judikatura, když odborné články a obdobné publicistické či odborné výstupy nepředstavují důkazní prostředky sloužící ke zjišťování skutkového stavu. Usnesením soud zamítl návrh na provedení důkazu výslechem svědkyně M. Š., navrženým k prokázání tvrzení žalobce, že způsob podnikání žalované měl spočívat v cíleném a dlouhodobém obcházení právní úpravy spotřebitelských úvěrů, neboť tento důkaz s ohledem na rozsah provedeného dokazování považoval za nadbytečný a rozporný se zásadou procesní ekonomie. Rovněž zamítl návrh na provedení důkazu výslechem žalobce, když žalobce při jednání výslovně uvedl, že s provedením svého výslechu nesouhlasí. Konečně soud zamítl i návrh na provedení důkazu úplným exekučním spisem vedeným pod sp. zn. 121 EX 4588/2017, neboť jej považoval za nadbytečný, když rozhodné listiny vztahující se k tomuto exekučnímu řízení byly v řízení samostatně provedeny a jejich obsah vzal soud za podklad svých skutkových zjištění.
35. Z nesporných tvrzení účastníků a shora uvedených provedených důkazů soud zjistil, že žalobce byl v době uzavření smlouvy o zápůjčce podnikající fyzickou osobou s IČO xxx, se sídlem na adrese xxx xxx xxx, xxx. Dne 17. 12. 2019 uzavřel se žalovanou smlouvu o zápůjčce, na jejímž základě mu byly poskytnuty finanční prostředky ve výši 1 720 878 Kč, a současně smlouvu o zajišťovacím převodu práva k nemovitostem nacházejícím se v katastrálním území xxx xxx. Poskytnuté prostředky nebyly žalobci vyplaceny k volné dispozici, nýbrž byly podle

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

jeho písemného pokynu rozděleny mezi konkrétní příjemce. Částka 1 032 735 Kč byla použita na úhradu hypotečního úvěru poskytnutého žalobci a Š. S. Komerční bankou, a.s. za účelem výstavby rodinného domu, částka 281 000 Kč na úhradu dluhu vůči Okresní správě sociálního zabezpečení, částka 150 000 Kč na úhradu dluhu na zdravotním pojištění, částka 142 143 Kč na úhradu pohledávky vymáhané v exekučním řízení vedeném proti žalobci pod sp. zn. 121 EX 4588/2017 a částka 115 000 Kč byla poukázána přímo na účet žalobce. Při tomto rozdělení prostředků připadalo 573 143 Kč, tj. přibližně 33,3 % jistiny, na úhradu závazků souvisejících s podnikatelskou činností žalobce, zatímco částka 1 032 735 Kč představující přibližně 60 % celkové jistiny zápůjčky byla použita na úhradu hypotečního úvěru žalobce a Š. S. u Komerční banky, a.s. Zbývající částka 115 000 Kč, představující přibližně 6,7 % jistiny, byla poukázána na účet žalobce; konkrétní účel jejího následného použití nebyl v řízení prokázán. Z exekučního návrhu, sdělení soudní exekutorky a výpisu z katastru nemovitostí soud dále zjistil, že exekuce vedená proti žalobci pod sp. zn. 121 EX 4588/2017 dospěla až do stadia vydání exekučního příkazu k prodeji nemovitých věcí ve vlastnictví žalobce a Š. S.. Dne 6. 1. 2021 účastníci uzavřeli dohodu o narovnání, která navazovala na závazky vzniklé ze smlouvy o zápůjčce, stanovila nový dluh ve výši 4 000 000 Kč, upravovala další trvání zajištění a obsahovala rozhodčí doložku.

36. Podle § 31 písm. a) z. r. ř soud na návrh kterékoliv ze stran zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu.

37. Podle § 31 písm. b) z. r. ř. soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo se na dohodnutou věc nevztahuje.

38. Podle § 31 písm. c) z. r. ř. soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem

39. Podle § 32 odst. 1 z. r. ř. návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.

40. Podle § 32 odst. 2 z. r. ř. podání návrhu podle odstavce 1 nemá odkladný účinek na vykonatelnost rozhodčího nálezu. Na žádost povinného může však soud vykonatelnost rozhodčího nálezu odložit, jestliže by neprodleným výkonem rozhodčího nálezu hrozila závažná újma nebo jestliže je z návrhu na zrušení rozhodčího nálezu možné usuzovat, že je důvodný.

41. Soud v posuzované věci hodnotil důkazy ve smyslu ust. § 132 o. s. ř. a to každý důkaz zvlášť a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti, když předmětem řízení je vydání rozhodčího nálezu 1210/2022-9 ze dne 24. 4. 2023 vydaným jediným rozhodcem JUDr. Petrem Sýkorou. Žaloba o zrušení rozhodčího nálezu je odůvodněna absolutní neplatností předcházejících smluv, tj. smlouvy o zápůjčce, smlouvy o zajišťovacím převodu práva a dohody o narovnání pro rozpor s dobrými mravy, když v těchto smlouvách nemohla být platnou ani rozhodčí doložka, a to z důvodu, že v těchto smlouvách byl žalobce fakticky v postavení spotřebitele. Dále namítá, že žalovaná před uzavřením smlouvy řádně neposoudila úvěruschopnost žalobce a také, že v rozhodčím řízení nerozhodoval nezávislý a nestranný rozhodce. Soud na uvedené námitky subsumoval pod ustanovení § 31 písm. a), b) a c) z. r. ř.

42. Na prvním místě se soud zabýval otázkou včasnosti podané žaloby, když z provedeného

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

dokazování bylo zjištěno, že rozhodčí nález byl žalobci doručen 24. 4. 2023 a žaloba byla podána dne 29. 6. 2023. Lhůta stanovená § 32 odst. 1 z. r. ř. byla zachována a žaloba tak byla podána včas.

43. Podle § 419 občanského zákoníku je spotřebitelem každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná. Rozhodující proto není obecné postavení žalobce, nýbrž jeho účel při konkrétní smlouvě. Žalobce mohl být podnikatelem při výkonu své živnosti a současně spotřebitelem ve vztahu k zápůjčce, pokud v celkovém kontextu nejednal převážně v rámci svého podnikání.

44. Soud při výkladu smlouvy vychází z § 556 odst. 1 a 2 občanského zákoníku a z právního názoru Nejvyššího soudu. Hodnotí tedy nejen označení smlouvy a podpis pod prohlášením, ale i skutečný rozpis plateb, povahu dluhů, předchozí hypoteční vztah, okolnosti známé žalované a ekonomický smysl jednotlivých částí transakce. Samotné uvedení IČO a obecné prohlášení, že zápůjčka souvisí s podnikáním, nemohou převážit nad objektivně zjištěným účelem, který byl žalované z rozpisu plateb znám.

45. Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 8. 6. 2023, C-570/21, I.S. a K.S. proti YYY S.A., vyložil pojem spotřebitele podle čl. 2 písm. b) směrnice 93/13/EHS pro smlouvu s dvojím účelem. V bodech 55 až 59 rozsudku zdůraznil, že vnitrostátní soud musí posoudit všechny relevantní okolnosti a objektivní důkazy, a to kvantitativní i kvalitativní. Rozdělení vypůjčeného kapitálu je relevantním kvantitativním kritériem; význam mohou mít také další okolnosti, mimo jiné, zda věřitel podmínil poskytnutí úvěru určeného pro soukromou spotřebu použitím části prostředků na podnikatelský dluh. Kritéria nejsou taxativní ani výlučná. Ve věci C-570/21 činila podle skutkového základu předloženého Soudnímu dvoru podnikatelská část 35 % a soukromá část 65 %. Soudní dvůr sám konkrétní smlouvu spotřebitelskou neprohlásil; stanovil pouze, že rozhodnutí náleží vnitrostátnímu soudu po zhodnocení všech okolností.

46. V projednávané věci bylo zjištěno, že částka 1 032 735 Kč, představující přibližně 60 % jistiny zápůjčky, byla použita na úhradu hypotečního úvěru žalobce a jeho tehdejší manželky poskytnutého za účelem výstavby rodinného domu. Částky 281 000 Kč, 150 000 Kč a 142 143 Kč, v souhrnné výši 573 143 Kč, představující přibližně 33,3 % jistiny, byly použity na úhradu dluhů vůči Okresní správě sociálního zabezpečení, zdravotní pojišťovně a na úhradu pohledávky vymáhané v exekučním řízení vedeném proti žalobci. U částky 115 000 Kč, která byla vyplacena na účet žalobce, nebyl konkrétní účel jejího následného použití v řízení prokázán. Poměr podnikatelského a spotřebitelského účelu poskytnutí zápůjčky je tedy v projednávané věci obdobný.

47. Soud zohlednil ve prospěch podnikatelské složky transakce, že žalobce byl aktivním podnikatelem, že část prostředků ve výši 573 143 Kč byla použita k úhradě jeho podnikatelských závazků, že podnikatelské dluhy nebyly zanedbatelné a že smluvní dokumentace pracovala s jeho identifikačním číslem i s prohlášením o podnikatelském účelu zápůjčky. Současně však přihlédl k tomu, že největší část poskytnutých prostředků (60 %) byla použita na úhradu hypotečního úvěru, který byl původně poskytnut k financování výstavby rodinného domu žalobce a jeho tehdejší manželky.

48. Soud vzal v úvahu argument žalované, podle něhož doplacení hypotečního úvěru představovalo podmínku odstranění dosavadního zástavního práva a vytvoření odpovídajícího

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

zajištění pro novou zápůjčku. Tato okolnost nepochybně vysvětluje strukturu celé transakce a důvod, proč žalovaná na úhradě tohoto závazku trvala. Sama o sobě však nemění povahu závazku, který byl z prostředků uhrazen. Skutečnost, že úhrada hypotečního úvěru současně zlepšila zajišťovací pozici žalované, nevede bez dalšího k závěru, že prostředky použité na splacení tohoto úvěru byly použity k podnikatelskému účelu.

49. Podmínění nové zápůjčky doplacením hypotečního úvěru soud proto hodnotil jako významnou kvalitativní okolnost svědčící o hospodářském uspořádání celé transakce, nikoliv však jako okolnost měnící charakter závazku, který byl touto platbou uspokojen. Obdobně ani skutečnost, že žalobce měl sídlo podnikání na adrese rodinného domu, sama o sobě neprokazuje převážně podnikatelskou povahu nemovitosti ani hypotečního úvěru. Z provedeného dokazování totiž nevyplynulo, v jakém rozsahu byl dům pro podnikání skutečně používán, ani že by prostředky použité na úhradu hypotéky představovaly podnikatelskou investici.

50. Soud dále nepovažoval skutečnost, že sídlo podnikání žalobce bylo evidováno na adrese rodinného domu, za dostatečný důkaz toho, že hypoteční úvěr nebo předmětné nemovitosti měly převážně podnikatelskou povahu. Z provedeného dokazování nevyplynulo, v jakém rozsahu byly nemovitosti k podnikání fakticky využívány, ani že by prostředky použité na úhradu hypotečního úvěru představovaly podnikatelskou investici. Skutečnost, že žalobce na uvedené adrese podnikal, proto sama o sobě nevypovídá o převažujícím účelu posuzované zápůjčky.

51. Soud vzal rovněž v úvahu, že žalobce podepsal pokyn k výplatě zápůjčky obsahující jeho rodné číslo, jméno a adresu, jakož i další smluvní dokumentaci, v níž byl vedle těchto údajů označen též identifikačním číslem a která obsahovala prohlášení o podnikatelském účelu financování. Tyto skutečnosti prokazují, že žalobce znal rozdělení poskytnutých prostředků a souhlasil s jednotlivými platbami. Samy o sobě však neprokazují, že celý právní vztah byl uzavřen převážně za účelem podnikání. Současně nelze přehlédnout, že žalované musel být z rozpisu jednotlivých plateb znám způsob použití podstatné části zápůjčky, zejména úhrada hypotečního úvěru ve výši 1 032 735 Kč a dalších konkrétně určených závazků žalobce. Existence podnikatelské složky transakce je proto nepochybná, sama o sobě však ještě nevede k závěru o její převaze.

52. Po zhodnocení všech zjištěných kvantitativních i kvalitativních okolností dospěl soud k závěru, že podnikatelská složka zápůjčky byla skutečná a významná, avšak v celkovém kontextu nepřevažovala. Převládajícím účelem transakce bylo refinancování hypotečního závazku souvisejícího s rodinným bydlením žalobce. Žalobce proto při uzavření smlouvy o zápůjčce vystupoval v tomto právním vztahu jako spotřebitel ve smyslu § 419 občanského zákoníku.

53. Dohoda o narovnání ze dne 6. 1. 2021 vycházela ze závazků vzniklých na základě smlouvy o zápůjčce a souvisejícího zajištění. Nebylo zjištěno, že by jejím prostřednictvím byly žalobci poskytnuty nové peněžní prostředky nebo že by sledovala nový hospodářský účel nezávislý na původním právním vztahu. Jejím předmětem byla úprava již existujících práv a povinností účastníků, stanovení nové výše dluhu a pokračování zajištění. Spotřebitelský charakter původního vztahu se proto promítá i do právního posouzení práv a povinností upravených touto dohodou.

54. Jestliže žalobce při uzavření smlouvy o zápůjčce vystupoval jako spotřebitel, nemohla být

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

ochrana poskytovaná spotřebiteli následně vyloučena tím, že účastníci své vzájemné závazky následně upravili dohodou o narovnání. Dohoda o narovnání ze dne 6. 1. 2021 bezprostředně navazovala na smlouvu o zápůjčce, vypořádávala práva a povinnosti z ní vzniklé a představovala pokračování téhož právního vztahu mezi týmiž účastníky. Nebylo zjištěno, že by jejím prostřednictvím vznikl nový, na původní zápůjčce nezávislý závazkový vztah.

55. Za této situace soud dospěl k závěru, že dohoda o narovnání představovala právní jednání, jehož důsledkem bylo obejití kogentní právní úpravy ochrany spotřebitele, neboť v rámci vztahu založeného spotřebitelskou smlouvou obsahovala rozhodčí doložku, která měla založit pravomoc rozhodce rozhodnout spor ze spotřebitelského vztahu. Takové právní jednání odporuje smyslu a účelu právní úpravy ochrany spotřebitele a je podle § 580 odst. 1 občanského zákoníku minimálně v rozsahu sjednané rozhodčí doložky neplatné. Rozhodčí doložka obsažená v dohodě o narovnání proto nemohla založit pravomoc rozhodce k projednání a rozhodnutí věci.

56. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení, nelze rozhodčímu řízení podrobit spory ze smluv uzavíraných mezi podnikatelem a spotřebitelem. Jestliže žalobce při uzavření smlouvy o zápůjčce vystupoval jako spotřebitel, nebyl spor vzniklý z tohoto právního vztahu způsobilý k projednání v rozhodčím řízení. Tento závěr nemůže změnit ani následné uzavření dohody o narovnání, která upravovala práva a povinnosti vzniklé z téhož právního vztahu.

57. Protože rozhodčí nález byl vydán ve věci, v níž nebylo možné uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, je dán důvod jeho zrušení podle § 31 písm. a) zákona o rozhodčím řízení. Žaloba byla současně podána ve lhůtě uvedené v § 32 odst. 1 téhož zákona. S ohledem na naplnění důvodu podle § 31 písm. a) z. r. ř. se soud dalšími žalobcem tvrzenými důvody pro zrušení rozhodčího nálezu nezabýval, neboť jejich posouzení již nemohlo mít vliv na výsledek řízení.

58. Žalobce požadoval vrácení částky 15 488 Kč, kterou zaplatil na náhradě nákladů rozhodčího řízení uložené zrušovaným rozhodčím nálezem. Je-li rozhodčí nález zrušen a odpadl právní důvod, na jehož základě žalovaná toto plnění přijala, vzniká povinnost vydat získané plnění podle § 2991 odst. 1 a 2, případně § 2993 občanského zákoníku. Soud proto žalované uložil vrátit žalobci částku 15 488 Kč.

59. O návrhu žalobce na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu soud rozhodl podle § 32 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že je dán důvod pro zrušení rozhodčího nálezu podle § 31 písm. a) citovaného zákona a žalobě vyhověl, shledal současně podmínky pro odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu. Proto rozhodl, že vykonatelnost rozhodčího nálezu bude odložena do pravomocného rozhodnutí o návrhu žalobce na jeho zrušení.

60. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobce měl ve věci plný úspěch. Náklady řízení žalobce představují odměnu za zastupování advokátem za deset úkonů právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení, sepis návrhu na zrušení rozhodčího nálezu, účast při jednání dne 16. 1. 2024, sepis odvolání, účast při jednání dne 4. 9. 2024, sepis dovolání, účast při jednání dne 9. 7. 2026, sepis podání ze dne 10. 8. 2026, účast při jednání dne 3. 9. 2026 a účast při jednání dne 1. 10. 2026. Soud přiznal za šest úkonů právní služby učiněných do 31. 12. 2024 odměnu podle § 7 a § 9 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 1 500 Kč za úkon, celkem 9 000 Kč, a za čtyři úkony učiněné od 1. 1. 2025 odměnu ve výši 2 300 Kč za úkon, celkem 9 200 Kč. Současně přiznal náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 4

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..

advokátního tarifu, a to za šest úkonů učiněných do 31. 12. 2024 po 300 Kč a za čtyři úkony učiněné po 1. 1. 2025 po 450 Kč, celkem 3 600 Kč. Návrhu žalobce na zvýšení mimosmluvní odměny podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu soud nevyhověl, neboť neshledal důvody pro mimořádné zvýšení odměny. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, přiznal soud rovněž náhradu DPH ve výši 4 578 Kč. Dále přiznal náhradu zaplacených soudních poplatků za žalobu, odvolání a dovolání v celkové výši 19 000 Kč. Náhrada nákladů řízení tak činí celkem 45 378 Kč.

61. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou vykonatelným rozsudkem, může oprávněný navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Praha 1. října 2026

JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D..